

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13155/2025
11.06.2026. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгољуб Мартиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правбранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 320/25 од 18.06.2025. године, у седници већа одржаној 11.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 320/25 од 18.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 792/23 од 14.10.2024. године, обавезана је тужена да тужиоцима, на име накнаде за некоришћење земљишта, у периоду од 01.01.2021. до 31.12.2021. године, исплати износ од по 8.957.917,88 динара са затезном каматом од 02.09.2024. године до исплате, као и износ од по 3.441.478,258 динара на име затезне камате за период од 31.01.2021. године до 01.09.2024. године, те да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка 804.297,00 динара са затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 320/25 од 18.06.2025. године, потврђена је првостепена пресуда и одбијен захтев тужилаца и захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и потребе за уједначавањем судске праксе (чл.404. ЗПП).

У поднеску од 10.06.2026. године законски заступник тужене је повукао ревизију изјављену против другостепене пресуде.

Чланом 410. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта. Ставом другим тачка 3. наведене законске одредбе прописано је да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију.

Одредбом члана 413. истог закона прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем ако то у границама својих овлашћења (члан 410) није учинио првостепени суд.

Чланом 419. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку по ревизији важи сходна примена одредби о жалби против пресуде из члана 369. став 2. и 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом прописано је да до доношења одлуке другостепеног суда странка може да повуче изјављену жалбу. Странка не може да опозове изјаву о одрицању од права на правни лек или изјаву о повлачењу жалбе.

Имајући у виду да је против другостепене пресуде тужена, преко законског заступника, изјавила благовремену ревизију 21.07.2025. године, да је у поднеску од 10.06.2026. године законски заступник тужене изјавио да повлачи ревизију изјављену против другостепене пресуде, то је Врховни суд на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић